U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **T. R.**, proti žalovanému: **předseda Krajského soudu v Praze**, se sídlem náměstí Kinských 234/5, Praha 5, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 4. 2017, čj. 9 A 56/2017-4,

takto:

I. Řízení **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Stěžovatel podal u Městského soudu v Praze žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, který spatřoval ve vydání rozvrhu práce žalovaným na rok 2014. Městský soud odmítl žalobu v záhlaví označeným usnesením pro opožděnost.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil proti usnesení městského soudu kasační stížností a současně požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud zamítl tyto žádosti usnesením ze dne 12. 7. 2017, čj. 8 As 141/2017-16, neboť dospěl k závěru, že podaná kasační stížnost je zjevně neúspěšným návrhem ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s.

[3] V usnesení čj. 8 As 141/2017-16 Nejvyšší správní soud zároveň vyzval stěžovatele ke splnění poplatkové povinnosti stanovené v § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, a stanovil mu k tomu lhůtu 1 týdne. Současně soud poučil stěžovatele o následcích nesplnění poplatkové povinnosti. Usnesení čj. 8 As 141/2017-16 bylo stěžovateli doručeno dne 14. 7. 2017 (doručenka na čl. 19 verte), posledním dnem soudem určené lhůty pro zaplacení soudního poplatku byl pátek 21. 7. 2017 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

[4] Stěžovatel v uvedené lhůtě poplatek nezaplatil a dne 21. 7. 2017 zaslal Nejvyššímu správnímu soudu podání, ve kterém kromě vulgarit na adresu soudců opakovaně požádal o osvobození od povinnosti hradit soudní poplatky s odkazem na usnesení

Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2017, čj. 2 As 182/2017-28, kterým mu bylo osvobození od soudních poplatků přiznáno.

[5] Nejvyšší správní soud neshledal důvod o opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku rozhodnout samostatným usnesením. Byť obecně platí, že o žádosti o osvobození od soudního poplatku musí soud rozhodnout dříve, než pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví, toto obecné pravidlo má své výjimky. Mechanické uplatňování tohoto pravidla by mohlo v některých případech vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakováním stále stejných žádostí a rozhodováním o nich. O opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je proto soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti (viz např. rozsudky ze dne 17. 6. 2008, čj. 4 Ans 5/2008-65, ze dne 16. 12. 2015, čj. 8 As 145/2015-12, nebo ze dne 12. 10. 2016, čj. 5 As 120/2016-32, a nález Ústavního soudu ze dne 20. 1. 2010, sp. zn. I. ÚS 1439/09, č. 10/2010 Sb. ÚS, odst. 17).

[6] V podání doručeném Nejvyššímu správnímu soudu 21. 7. 2017 stěžovatel neuvedl žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly nové posouzení. Za takovou skutečnost nelze považovat odkaz na přiznání osvobození od soudních poplatků v jiném řízení za situace, kdy důvodem zamítnutí předchozí žádosti stěžovatele byla zjevná bezúspěšnost nyní předložené kasační stížnosti ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. Posouzení zjevné bezúspěšnosti se vztahuje vždy ke konkrétnímu návrhu. Přiznání osvobození v jiné věci, kterou soud jako zjevně bezúspěšný návrh neposoudil, nemůže mít na nyní projednávanou věc žádný vliv.

[7] S ohledem na skutečnost, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek v soudem určené lhůtě, ani později ke dni rozhodování soudu, ani účinně nepožádal o osvobození od soudního poplatku, Nejvyšší správní soud zastavil řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s. (srov. např. usnesení ze dne 28. 2. 2017, čj. 5 As 17/2017-36, ze dne 8. 6. 2017, čj. 1 As 166/2017-19, nebo ze dne 28. 6. 2017, čj. 1 As 181/2017-72, ve věcech stěžovatele, nebo usnesení ze dne 22. 3. 2017, čj. 1 As 359/2016-43, či ze dne 16. 5. 2017, čj. 1 Afs 103/2017-28).

[8] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. července 2017

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu